From the Pastor's Desk

Sunday, October 18, 2026

Dear parishioners and friends:

On October 7, the Feast of Our Lady of the Rosary, Pope Leo XIV convened a gathering at the Vatican to commemorate the tenth anniversary of Amoris Laetitia (The Joy of Love), the apostolic exhortation of Pope Francis. The Vatican emphasized that this gathering is not a Synod of Bishops, nor is it intended to produce a new document to replace Pope Francis' exhortation. As Father Giacomo Costa, S.J., Secretary General of the Synod of Bishops, explained at a press conference, the question is no longer simply what Amoris Laetitia says, but what the Church has learned through the experience of putting it into practice.

I believe there is a valuable lesson here for parish life. How often do we focus on what is missing, what has gone wrong, or what remains imperfect, while failing to recognize the good that has already been accomplished? We may remember one small mistake while easily overlooking the countless sacrifices and quiet contributions of others.

Consider asking ourselves: "When was the last time I sincerely complimented someone for something good they had done?" The answer may surprise us. Psychology describes our tendency to pay greater attention to negative experiences as negativity bias. If we constantly search for imperfections, will anything ever truly satisfy us?

Constructive feedback is necessary, but it must come from goodwill and a genuine desire to build up the community. It is easy to stand on the sidelines, observe, and criticize the work of others. It is far more demanding to step forward, take responsibility, sacrifice our time and energy, and persevere through difficulties. Therefore, instead of simply asking what others have failed to do, we should also ask ourselves: "What good have I personally contributed?"

Another important lesson is that we must learn to listen and recognize the good in others, even when they think or work differently from us. Synodality does not mean that everyone must agree on everything. Rather, it means listening together, discerning together, and seeking the common good under the guidance of the Holy Spirit. A community cannot flourish if everyone insists that their own way is the only right way. Sometimes, what a parish needs is not more criticism, but greater humility, mutual trust, and a willingness to collaborate.

Not every program will be perfect, and not every initiative will succeed as expected. Yet sincere efforts can still bear beautiful fruit. A mature community is not one without weaknesses, but one in which people appreciate what has been accomplished, learn from experience, and courageously continue moving forward together.

Do something good, and allow others the opportunity to do good as well. Sometimes our greatest contribution is not doing everything ourselves, but encouraging others, recognizing their efforts, and creating opportunities for them to develop the gifts God has given them. Furthermore, the Gospel reminds us: "By their fruits you will know them" (Matthew 7:16). Instead of always asking, "Why did they do this or that?" perhaps we should begin with a different question: "What good can I do today?"

Fr. Justin T. Le
Pastor

Thư Cha Chánh Xứ

Chúa Nhật, ngày 18 tháng 10 năm 2026

Kính thưa Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh Chị Em:

Ngày 7 tháng 10, lễ Đức Mẹ Mân Côi, Đức Thánh Cha Lêô XIV triệu tập cuộc gặp gỡ tại Vatican nhân kỷ niệm mười năm Tông huấn Amoris Laetitia (Niềm Vui của Tình Yêu) của Đức Thánh Cha Phanxicô. Vatican nhấn mạnh rằng đây không phải là một Thượng Hội đồng Giám mục, cũng không nhằm soạn thảo văn kiện mới để thay thế Tông huấn của Đức Phanxicô. Như Cha Giacomo Costa, S.J., Tổng Thư ký Thượng Hội đồng Giám mục, giải thích trong một cuộc họp báo: vấn đề không còn đơn thuần là Amoris Laetitia nói gì, nhưng là Giáo Hội đã học hỏi được những gì qua việc đem Tông huấn vào đời sống thực tế.

Tôi nghĩ đây là một bài học rất đáng suy ngẫm cho đời sống giáo xứ. Đã bao nhiêu lần chúng ta chỉ chú ý đến những thiếu sót, những điều chưa hoàn chỉnh của một công việc, mà quên ghi nhận những thành quả tốt đẹp? Chúng ta dễ nhớ một sai sót nhỏ, nhưng lại mau quên biết bao hy sinh và đóng góp âm thầm của người khác.

Thử tự hỏi: "Lần cuối cùng tôi chân thành khen ngợi ai đó vì một việc tốt họ đã làm là khi nào?" Có lẽ câu trả lời khiến chúng ta phải suy nghĩ. Tâm lý học gọi khuynh hướng chú ý nhiều hơn đến điều tiêu cực là "negativity bias" (thiên lệch tiêu cực). Nếu lúc nào cũng tìm kiếm những điều chưa hoàn hảo, liệu có điều gì khiến chúng ta thực sự hài lòng?

Nhận xét và góp ý là cần thiết, nhưng phải xuất phát từ thiện chí và hướng đến xây dựng. Đứng ngoài quan sát, phê bình công việc của người khác thì dễ; trực tiếp dấn thân, hy sinh thời gian, công sức và kiên trì trước khó khăn mới là điều đáng quý. Vì thế, bên cạnh câu hỏi người khác đã làm gì chưa tốt, chúng ta cũng cần tự hỏi: "Chính tôi đã đóng góp được điều tốt đẹp gì?"

Một điều quan trọng khác là chúng ta cần học cách lắng nghe và nhìn nhận điều tốt nơi người khác, ngay cả khi họ có cách suy nghĩ và làm việc khác với mình. Hiệp hành không có nghĩa là mọi người phải đồng ý với nhau về mọi vấn đề, nhưng là biết cùng nhau lắng nghe, phân định và tìm kiếm lợi ích chung dưới sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần. Một cộng đoàn sẽ khó phát triển nếu ai cũng cho rằng chỉ có cách của mình mới đúng. Đôi khi, điều cộng đoàn cần không phải là thêm những ý kiến phê bình, nhưng là thêm sự khiêm nhường, lòng tin tưởng và tinh thần cộng tác.

Không phải chương trình nào cũng hoàn hảo, cũng không phải sáng kiến nào cũng thành công như mong đợi. Nhưng những nỗ lực chân thành vẫn có thể sinh nhiều hoa trái. Một cộng đoàn trưởng thành không phải là cộng đoàn không có thiếu sót, nhưng là nơi mọi người biết trân trọng những gì đã thực hiện, học hỏi từ kinh nghiệm và cùng nhau tiến bước.

Hãy làm một điều tốt, và cũng hãy để người khác có cơ hội làm điều tốt của họ. Đôi khi, đóng góp lớn nhất của chúng ta không phải là tự mình làm tất cả, nhưng là biết khích lệ, ghi nhận và tạo điều kiện cho người khác phát huy những khả năng Chúa ban. Và còn một điều nữa, như Tin Mừng dạy: "Cứ xem họ sinh hoa quả nào, thì biết họ là ai" (Mt 7,16). Thay vì có cái tật hay hỏi: "Tại sao họ làm điều này điều nọ?" thì hãy hỏi chính mình: "Hôm nay, tôi có thể làm được điều gì tốt đẹp?"

Lm. Giuse Lê Trung Tướng
Chánh xứ